

Arrest

nr. 266 180 van 23 december 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat B. LENS *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 23 mei 2019 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 25 mei 2019 om internationale bescherming. Op 2 september 2021 beslist de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de nationaliteit van El Salvador te bezitten. U bent geboren op (...) 2001. Op 21 mei 2018 verliet u samen met uw moeder, jongere broer en halfzus El Salvador. Jullie verbleven een jaar in Panama. Op 22 mei verlieten jullie Panama en vertrokken jullie naar Madrid, waar uw vader zich bij jullie voegde. Jullie reisden vervolgens samen door naar België. Uw ouders, R. A. M. O. (...) en M. M. R. E. (...), verblijven net als uw halfzus G. M. K. J. (...) en uw minderjarige broer R. M. M. M. (...) in België.

Op 27 mei 2019 dienden uw ouders een eerste verzoek om internationale bescherming in België in, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in uw naam als toenmalig vergezellende minderjarige werd ingediend. Hierin verklaarden ze dat jullie El Salvador hebben verlaten uit vrees dat u gerekruteerd zou worden door de bende MS en omdat u verschillende malen zou zijn geslagen door politiemannen. Het eerste verzoek om internationale bescherming van uw ouders werd op 31 januari 2020 geweigerd omdat aan de verklaringen van uw ouders omtrent vermeende poging tot rekrutering van hun zoon, u, geen geloof kon worden gehecht aangezien de verklaringen die uw ouders hierover hebben afgelegd op meerdere punten tegenstrijdig zijn gebleken. De Commissaris-generaal oordeelde voorts dat de verklaringen van uw ouders omtrent de problemen die u met de politie zou hebben gekend, tegenstrijdig en aldus niet geloofwaardig zijn gebleken. Evenmin blijkt uit de verklaringen van uw ouders dat jullie, indien jullie zouden terugkeren naar El Salvador in een mensonwaardige situatie zouden terecht komen. De beslissingen van uw ouders werden in beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in het arrest nr. 244 920 van 26 november 2020 (toegevoegd aan het administratieve dossier). Op 25 mei 2021 dienden uw ouders en uw halfzus een eerste volgend verzoek in. Dit werd op 6 augustus 2021 niet-ontvankelijk verklaard aangezien zij geen nieuwe elementen of feiten aanbrachten die de kans aanzienlijk groter maakten dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking kwamen.

Op 25 mei 2021 diende u een eigen eerste verzoek om internationale bescherming in. U stelt, net als uw ouders, dat bendeleden van de MS u wilden rekruteren. U stelt ook dat u regelmatig werd tegengehouden en gecontroleerd door de politie, waarbij u soms geslagen werd. U voegt toe dat u een probleem had in El Salvador, dewelke u niet aan uw ouders had verteld toen jullie nog in El Salvador verbleven. U stelt dat u een relatie had met een meisje uit uw wijk, genaamd J. (...), van wie u niet wist dat zij reeds getrouwd was met een bendelid dat in de gevangenis zat. Toen dit bendelid, genaamd C. (...), vrij kwam uit de gevangenis, vertelde J. (...) u dat zij met hem getrouwd was en dat C. (...) erachter was gekomen dat jullie een relatie hadden. Het bendelid C. (...) zou u om die reden willen vermoorden, vertelde J. (...) aan u. De bende wilde u dan niet meer rekruteren, maar ze zouden u iets aandoen. U heeft dit pas na aankomst in België aan uw ouders verteld. Na uw aankomst in België zouden uw grootmoeder en tante verhuisd zijn binnen El Salvador omwille van uw problemen.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort, een attest van uw school, een gelegaliseerde verklaring van een leerkracht, een gelegaliseerde verklaring van uw tante en een gelegaliseerde verklaring van uw grootmoeder.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u de hoedanigheid van vluchteling overeenkomstig art. 1, par. A, lid 2 van de Conventie van Genève niet kan worden toegekend. U heeft immers onvoldoende aannemelijk gemaakt dat er in hoofde van uw persoon een gegronde vrees kan worden vermoed voor vervolging omwille van uw nationaliteit, etnie, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een welbepaalde sociale groep. Verder wordt er ook vastgesteld dat er hier geen sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige

schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet, dit om onderstaande redenen.

Ten eerste verklaarde u dat u in El Salvador gerekruteerd werd door bendeleden van de bende MS die wilden dat u gunsten voor hen uitvoerde, terwijl u niets voor hen wilde doen (CGVS (...), p. 10). Dienaangaande dient te worde opgemerkt dat dit motief ook door u ouders werd aangehaald, en het CGVS hierover in hun beslissingen (toegevoegd aan het administratieve dossier) als volgt heeft geoordeeld: "U geeft aan El Salvador te hebben verlaten omdat uw oudste zoon, O. (...), problemen kende met leden van de bende MS die hem wilden rekruteren (CGVS, (...), p. 9; CGVS, (...)B, p. 8). De verklaringen van u en uw echtgenote in dit verband zijn echter dermate vaag en incoherent dat er geen geloof meer aan kan worden gehecht. Zo legden u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af over hoe uw zoon met deze bendeleden omging. U verklaarde dat uw zoon nooit iets voor de bendeleden van MS heeft gedaan aangezien hij er bang van was. U stelde zelfs dat de bendeleden uw zoon niet rechtstreeks aanspraken aan de schoolomgeving (CGVS, (...), p. 14, 16). Uw vrouw verklaarde daarentegen dat uw zoon weldegelijke kleine opdrachten, zoals iets voor een bendelid gaan kopen, uitvoerde voor de bendeleden (CGVS, (...)B, p. 11). Dat u uitdrukkelijk verklaarde dat uw zoon, voor het incident aan uw patio, nog nooit met bendeleden had gesproken, terwijl uw vrouw stelde dat uw zoon zelfs kleine opdrachten voor hen uitvoerde, roept ernstige vragen op over de waarachtigheid van jullie verklaring (CGVS, (...)B, p. 11; CGVS, (...), p. 15). Ook over het incident op de patio aan jullie huis, legden u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u dat er slechts een persoon met de fiets aankwam, terwijl u vrouw stelde dat het om twee personen ging (CGVS, (...), p. 14, CGVS, (...)B, p. 11). Daarnaast verklaarde u eerst dat u uw kinderen van school hield vanaf het incident met de gsm op de patio, begin mei 2018 (CGVS, (...), p. 15). Even later verklaarde u dan weer dat uw kinderen reeds drie of vier maanden voor hun vertrek, sinds de bendeleden frequent naar de school kwamen en er met de kinderen praatten, niet meer naar school gingen (CGVS, (...), p. 15). Uw vrouw verklaarde dienaangaande dan weer dat jullie kinderen tot aan de dag van hun vertrek uit El Salvador naar school zijn blijven gaan (CGVS, (...)B, p. 12). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over hoe uw zoon precies in contact kwam met de bendeleden van MS, de reden voor jullie vertrek, ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde verklaringen en vrees in El Salvador." Deze vaststellingen, die werden bevestigd door de RvV in arrest nr. 244 920 van 26 november 2020, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen dienaangaande.

Bovendien wordt opgemerkt dat uw eigen verklaringen evenmin kunnen overtuigen aangezien u niet in staat bleek op een doorleefde manier te vertellen over de problemen die u met de bende MS zou gekend hebben. Zo verwijst u in uw vrij relaas slechts in zeer vage bewoordingen naar de problemen die u kende met de bende die u wilde rekruteren. U komt niet verder dan: "De bendes zagen me als een volwassen, ze wilden dat ik lid van hen ging uitmaken. Zij vroegen me naar gunsten, dat ik dingen zou gaan doen voor hen. Ik wilde niets voor hen doen. Zij vroegen naar mijn telnr zodat ik zou waarschuwen als politie komt. De bendes wilden dat ik zou deel uitmaken van hen" (CGVS (...), p. 10) U wordt vervolgens gevraagd wat er precies gebeurde, waarop u enkel herhaalt dat ze vroegen naar uw telefoonnummer zodat u hen kon verwittigen als de politie langs kwam, maar omdat u dat niet wilde doen, wilden ze u verplicht lid maken van de bende (ibid.). U verklaart vervolgens dat het telkens één persoon was die u dat zeer veel keren kwam vragen (CGVS (...), p. 10-11), om deze verklaring even later te wijzigen en te zeggen dat het verschillende personen waren die u aanspraken (CGVS (...), p. 16). U wordt opnieuw gevraagd concreet te vertellen wat er die verschillende keren gebeurd is, u komt opnieuw niet verder dan: "Ze vroegen mijn tel nr, ze wilden dat ik dingen zou gaan doen voor hen" (CGVS (...), p. 11). U wordt vervolgens gevraagd concreet uit te leggen wat voor dingen u voor hen moest doen, waarna u simpelweg herhaalt dat u dingen voor hen moest doen (CGVS (...), p. 15). U wordt nog op verschillende manieren aangespoord te vertellen wat er dan precies gebeurde, wat er gezegd werd tegen u en welke dingen u dan voor hen moest doen, u komt niet verder dan steeds hetzelfde te herhalen en u stelt uiteindelijk dat ze niet gezegd hebben wat voor dingen u voor hen zou moeten doen (CGVS (...), p. 14-16). Dat u, ondanks herhaaldelijke aansporingen om concreet te vertellen, louter hetzelfde blijft herhalen, maakt uw verklaringen zeer weinig doorleefd. U kent tevens de naam, noch de bijnaam van de bendeleden die u meerdere keren zou hebben proberen rekruteren (CGVS (...), p. 15-16). Het valt op dat een meer dan slechts oppervlakkige en weinig gedetailleerde beschrijving van de gebeurtenissen u zeer moeizaam valt, ondanks dat u wel degelijk werd aangemoedigd dit te doen. U slaagt er niet in om het gebeuren op een doorleefde manier vanuit uw eigen perspectief te schetsen.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt tevens dat de bende MS13 zelden mensen dient te

rekruteren. De drijfveren voor aansluiting bij de bende zijn hoofdzakelijk de sterke merknaam van de bende, gelijkgestemde individuen te willen vervoegen en het gevoel van bij een gemeenschap te horen. De reputatie van de bende lijkt in veel gevallen uiterst aantrekkelijk te zijn voor een toevloed aan nieuwe leden, waardoor de bende zelden zelf op zoek moet naar nieuwe leden. Deze vaststellingen ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag, zeker aangezien u verklaarde niemand te kennen bij en bende en geen vrienden of familie te hebben die hier deel van uitmaken (CGVS (...), p. 16).

Ten tweede verklaarde u dat u in El Salvador regelmatig op straat werd geslagen door de politie (CGVS (...), p. 10). Dienaangaande dient te worden opgemerkt dat dit motief ook door u ouders werd aangehaald, en het CGVS hierover in hun beslissingen (toegevoegd aan het administratieve dossier) als volgt heeft geoordeeld: "U en uw vrouw verklaarden tevens dat jullie zoon O. (...) hardhandig werd aangepakt door de politie (CGVS, (...), p. 17; CGVS, (...)B, p. 12, 13). Ook dienaangaande dient te worden opgemerkt dat, jullie verklaringen niet overeenstemmen. Zo verklaarde uw vrouw dat O. (...) een keer werd tegen gehouden door de politie omdat hij met de fiets aan het rijden was en dat ze hem sloegen zonder reden (CGVS, (...)B, p. 13). Uw vrouw stelde dat dit slechts een enkele keer is voorgekomen (CGVS, (...)B, p. 13). U daarentegen verklaarde dat O. (...) ongeveer een tiental keer werd tegengehouden door de politie waarbij hij enkele slagen met een stok op zijn rug kreeg (CGVS, (...), p. 17). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over de problemen die uw zoon zou gekend hebben met de politie ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen." Deze vaststellingen, die werden bevestigd door de RvV in arrest nr. 244 920 van 26 november 2020, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen dienaangaande.

Zelfs indien er geloof zou kunnen gehecht worden aan uw verklaringen aangaande zulke aanvaringen met politie in het verleden, is dit onvoldoende om te besluiten dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade lopen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de politie, telkens verschillende agenten, alle jongeren die zo groot waren als u, regelmatig controleerden om te zien of jullie geen bendelieden waren (CGVS (...), p. 12-13). Er dient als te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u daarbij persoonlijk werd geïdoleerd. U verklaarde eveneens dat u nooit verwondingen hebt overgehouden aan deze controles (CGVS (...), p. 13). De Commissaris-generaal kan dan ook niet anders dan vaststellen dat de door u aangehaalde incidenten met de politie, hoe betreurenswaardig ook, niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd.

Ten derde stelde u dat er een aspect was wat geleid heeft tot jullie vertrek uit El Salvador, wat u pas na aankomst in België aan uw ouders verteld heeft. U had namelijk een relatie van ongeveer een jaar met J. (...), een meisje uit uw wijk, waarvan u niet wist dat zij reeds getrouwd was met een bendelid genaamd C. (...), die in de gevangenis zat (CGVS (...), p. 10). Er dient echter te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw relatie met J. (...) geheel niet kunnen overtuigen. Zo slaagt u er niet in iets over J. (...) haar leven te vertellen. Gevraagd wat J. (...) deed, zegt u het niet te weten (CGVS (...), p. 18). U wordt gevraagd wat J. (...) u vertelde over wat ze deed, waarop u simpelweg antwoordde dat u het haar nooit vroeg. U wordt erop gewezen dat jullie toch over jullie dagelijkse leven met elkaar moeten gesproken hebben, waarna u vaagweg stelt dat u haar nooit iets zag doen behalve als ze in de wijk of bij uw thuis was. U wordt nogmaals concreet gevraagd of J. (...) naar school ging of iets van werk deed, een vraag waarop u opnieuw het antwoord schuldig moet blijven (ibid.). U weet evenmin te vertellen wat J. (...) haar volledige naam is (ibid.). Dergelijke summiere en weinig doorleefde verklaringen over uw relatie met J. (...), wat volgens u het echte motief voor uw vlucht uit El Salvador betrof, doen ernstige vragen reizen bij uw verklaringen dienaangaande (CGVS (...), p. 21).

Tevens is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat u niet wist dat J. (...), daar zij slechts enkel huizen verder in u wijk woonde en u vaak met haar speelde, gehuwd was met iemand die in de gevangenis zat. U weet niet waarom ze u dit niet verteld heeft (CGVS (...), p. 18-19, 21). U wist niet hoe C. (...) er achter zou zijn gekomen dat u met J. (...) een relatie zou hebben gehad (CGVS (...), p. 19). U herinnert zich evenmin hoe lang u nog in El Salvador bent verbleven nadat J. (...) dit aan u verteld had (CGVS (...), p. 19). Uw verklaringen over wat er precies gebeurde na C. (...) zijn vrijlating, zijn eveneens uitermate vaag en verwarrend gebleken, waardoor hier evenmin enig geloof aan kan worden gehecht. U verklaarde dat de bende u wilde vermoorden nadat C. (...) hier achter was gekomen. Gevraagd hoe u te weten kwam dat ze u wilden vermoorden, stelde u zij het zeiden toen ze passeerden (CGVS (...), p. 20). U werd erop gewezen dat dit geen duidelijke verklaring is, waarna de vraag u nogmaals concreet gesteld wordt. U verwees naar de intimidatiepogingen waarbij de bendelieden u bang wilden maken, voegt toe dat ze niet zeiden dat ze u gingen vermoorden maar u iets zouden aandoen en dat u afstand

hield omdat u bang was (ibid.), hetgeen evenmin enige concrete aanwijzing bevat omtrent hoe u precies bedreigd werd met de dood. U werd vervolgens drie keer gevraagd of u na de vrijlating van C. (...) nog een gesprek of ontmoeting hebt gehad met een bendelid in de buurt van uw huis, waarbij u twee keer niet antwoordde en u na de derde keer stelde van wel omdat ze aan uw huis passeerden. U werd vervolgens gevraagd wat ze dan zeiden, u stelde vaagweg dat het was zoals ze altijd al deden. Concreet gevraagd hoeveel keer bendeleden na C. (...) zijn vrijlating dan nog tegen u zijn komen praten, antwoordde u dat u niet meer buitenkwam. De vraag werd u nogmaals gesteld waarop u opnieuw geen duidelijk antwoord wist te geven (CGVS (...), p. 20). U werd dan ook uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat u zeer vage antwoorden geeft, maar u slaagt er niet in enige verduidelijking te scheppen (ibid.). Er dient ook te worden vastgesteld dat uw verklaringen uitermate vaag, summier en op sommige vlakken tegenstrijdig zijn, zodat er geen enkel geloof aan kan worden gehecht.

Voorts is het opmerkelijk dat u stelde dat u dit vlak na uw aankomst in België aan uw ouders heeft verteld, doch herinnert u zich niet meer wanneer u dat verteld heeft (CGVS (...), p. 21). Dienaangaande dient te worden vastgesteld dat uw ouders noch in hun eerste verzoek, noch in hun eerste volgend verzoek, dat zij nota bene op dezelfde dag als uw eerste verzoek hebben ingediend, hieromtrent enige melding hebben gemaakt (zie beslissing in administratief dossier). Het geheel van bovenstaande vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid omtrent uw verklaringen over uw relatie met J. (...) en de problemen die u dienaangaande gehad zou hebben met C. (...), volledig.

Aangezien er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de problemen die u met de MS in El Salvador zou hebben gekend, is het ook niet aannemelijk dat uw grootmoeder en tante om die redenen zijn moeten verhuizen binnen El Salvador (CGVS (...), p. 2-3, 21-22). U verklaarde bovendien uitdrukkelijk dat zij niets concreet hebben meegemaakt en de bendeleden niet met iemand anders van uw familie zouden hebben gesproken (CGVS (...), p. 22). U bevestigde uitdrukkelijk dat bendeleden u nooit zijn komen zoeken, nooit naar u zijn komen vragen bij uw familieleden (ibid.). Gevraagd om welke reden uw grootmoeder en tante dan zijn moeten verhuizen, stelde u simpelweg dat als ze met u in contact zouden willen komen, ze (de bendeleden) uw familie iets zouden aandoen, hetgeen niet aanvaard kan worden als verklaring voor uw weinig aannemelijke verklaringen (CGVS (...), p. 22).

Ten vierde wordt nog opmerkt dat u samen met uw moeder nog een jaar in Panama hebt verbleven zonder er een verzoek om bescherming te hebben ingediend (CGVS(...), p. 9; CGVS(...)B, p. 7). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt dat het wel degelijk mogelijk is voor El Salvadoranen om asiel aan te vragen in Panama. Deze vaststelling vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van de door u voorgehouden nood aan internationale bescherming. Dergelijk gedrag kan immers bezwaarlijk getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet.

Ten vijfde verklaarde u nog dat jullie naar België zijn gekomen omdat uw vader hier familie heeft wonen (CGVS (...), p. 9). Het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie

Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/ of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Uw paspoort heeft enkel betrekking op uw identiteit. Het attest van u school stelt enkel dat u school heeft gelopen van de zevende tot de negende graad in El Salvador. Dit zijn elementen die heden niet betwist worden. Alle overige door u neergelegde documenten, met name de gelegaliseerde verklaringen van uw leerkracht, uw tante en uw grootmoeder, betreffen kleurenkopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze stukken bijzonder relatief en is het op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas. Daarnaast wordt opgemerkt dat het om verklaringen gaan die op vraag van u zijn opgemaakt door familieleden en een ex-leerkracht van u, hetgeen niet kan aanvaard worden als objectief bewijs voerende element om de geloofwaardigheid van uw eerder ongeloofwaardig bevonden verklaringen te herstellen (CGVS (...), p. 22-23). Dienaangaande is het opmerkelijk dat u pas toen u gevraagd werd naar uw documenten, verklaarde dat u bendeleden ook op school naar u kwamen vragen (CGVS (...), p. 22). Uit de vertalingen van de verklaring van uw leerkracht en het schoolattest blijkt echter dat hierin geen enkel melding wordt gemaakt omtrent bendeleden die op school naar u zouden zijn komen vragen (zie documenten in de groene map). Nergens in deze verklaringen wordt bovendien melding gemaakt van de problemen die u met het bendelid C. (...) zou gehad hebben. Deze vaststelling ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen in El Salvador.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdreden om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele

bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf, blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Veiligheidssituatie van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_veiligheidssituatie_20201012.pdf en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Tevens is verzoeker van oordeel dat de adjunct-commissaris-generaal een manifeste appreciatiefout begaat.

Verzoeker haalt artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet aan en meent dat de adjunct-commissaris-generaal *in casu* heeft nagelaten om, rekening houdend met zijn specifieke profiel, een grondige analyse uit te voeren van de relevante informatie die hij heeft voorgelegd.

Verzoeker geeft aan dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst vreest te worden vermoord door de bende MS-13 *“omdat hij een lid van deze bende geweigerd heeft”* en omdat hij een intieme relatie had met de vrouw van een van de belangrijke leden van deze bende en dit lid deze relatie ontdekt had. Hij stelt dat *“(d)e bedreigingen hebben plaats gevonden in een context van erge onveiligheidssituatie (...) wegens de activiteiten van de verschillende criminele bendes”*.

Vervolgens betoogt verzoeker dat de vervolging die hij vreest onder de toepassing van het Verdrag van Genève valt op grond van het criterium ‘politieke overtuiging’ of wegens het behoren tot een sociale groep. Verzoeker meent dat hem, indien de Raad zou oordelen dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Hij herhaalt in dit verband dat hij zijn land verlaten heeft omdat hij *“werd ter dood bedreigd door bendeleden van MS-13”*, welke vrees volgens hem bevestigd wordt *“door een reeks rapporten waarin de betreuwenswaardige veiligheidssituatie in El Salvador wordt toegelicht (zie infra)”*.

Verzoeker meent dat de motieven van de bestreden beslissing op basis waarvan hem de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd onvoldoende en niet draagkrachtig zijn. Hij licht dit als volgt toe:

“Ter inleiding, wenst verzoekende partij maken op te merken dat ondanks het feit dat Uw Raad al op voormalige vrezen geoordeeld heeft die de ouders van verzoeker in een eerdere asiolverzoek ingeroepen hebben, is het nog steeds gepast om deze vrezen te oordelen gezien op de elementen dat verzoeker gebracht heeft ter staving zijn verzoek om internationaal bescherming.

Ten eerste en wat betreft de relatie tussen J. (...) en verzoeker, begrijpt hij helemaal de verwijten van verwerende partij over zijn gebrek van private informatie van J. (...) maar op het moment van de relatie, was verzoeker minderjarige en hij had geen gevoelens of liefde voor J. (...). Het was alleen een vleselijke relatie voor verzoeker. Daarom stelde verzoeker haar geen vragen over haar persoonlijke leven. Al de informatie dat verzoeker over J. (...) had, heeft hij tijdens zijn persoonlijke onderhoud gegeven.

Wat betreft de echtgenoot van J. (...), legt verzoeker uit dat deze niet een resident van de buurt was. Om deze reden wist verzoeker niets op deze man. Bovendien zei J. (...) nooit aan verzoeker dat ze met een lid van de bende MS-13 getrouwd was. Ze waarschuwde verzoeker alleen toen enkele dagen voor zijn vlucht van El Salvador.

Ten tweede en wat betreft het feit dat de ouders geen opmerkingen over de relatie tussen J. (...) en verzoeker gemaakt hebben tijdens hun eerste asiolverzoek, legt verzoeker uit dat op dat ogenblik was hij nog jong en zijn ouders wilden hem te beschermen.

Zij wilden niet hem direct betrekken in hun problemen maar toen zij de bevestiging van Uw Raad dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus hun geweigerd werden, kwamen zij overeen dat verzoeker over het verhaal met J. (...) prat ondanks de risico's dit zou kunnen leiden op hun zoon.

Ten slotte en wat betreft hun verblijf in Panama en het feit dat verzoeker en zijn familie geen asiolverzoek daar ingediend hebben, bevestigt verzoeker dat het een beslissing van zijn ouders was en hij volgde wat zij besloten hebben. Bovendien was het vergunningsverblijf van zijn moeder aan het verlopen, en ze hadden geen meer geld om het te vernieuwen.”

Voorts meent verzoeker dat hem bij twijfel over de geloofwaardigheid van zijn relaas het voordeel van de twijfel moet worden toegekend. Hij betoogt vervolgens, onder verwijzing naar verschillende bronnen, dat de Salvadoraanse autoriteiten niet in staat zijn om hun burgers een doeltreffende bescherming van

niet-tijdelijke aard te bieden, omwille van de inefficiëntie en de corruptie van de politie en de rechterlijke macht.

Verzoeker betoogt verder een gegronde vrees voor vervolging te hebben in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst wegens het feit dat hij deel zal zijn van een bepaalde sociale groep, namelijk de “returnees”. Hij merkt in dit verband op dat hij reeds door de bendes werd benaderd. Onder verwijzing naar diverse bronnen over de algemene situatie van Salvadoranen die naar hun land van herkomst zijn teruggekeerd na een verblijf in het buitenland, betoogt hij dat hij in geval van terugkeer snel zal worden geïdentificeerd als terugkerende migrant en dat dit hem bijzonder kwetsbaar zou maken voor afpersing, terwijl hij niet over de middelen beschikt om dagelijks losgeld te betalen aan de bendes.

Wat de algemene veiligheidssituatie in El Salvador betreft, argumenteert verzoeker dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) de voorwaarden van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet verkeerd heeft geïnterpreteerd en dat de bestreden beslissing geen analyse inhoudt van de intensiteit en willekeurigheid van het geweld. Onder verwijzing naar de arresten *Diakité* en *Elgafagi* van het Hof van Justitie van de Europese Unie stelt verzoeker dat “(h)ieruit kan worden afgeleid dat de centrale vraag wat betreft de toepassing van art. 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet tot de situatie in El Salvador niet zozeer te maken heeft met het al dan niet bestaan van een situatie van gewapend conflict in het land, maar wel met de intensiteit van het geweld en de mate van willekeurigheid van dit geweld”, dat “(v)olgens verschillende bronnen (...) El Salvador een van de meeste gewelddadige landen ter wereld (is), waarin het geweld dagelijks is” en dat dit geweld “de vorm van moorden maar ook van verdwijningen, diefstalen, afpersingen,... (neemt)” en “zowel gericht als willekeurig van aard (is)”.

Verzoeker merkt vervolgens op dat de COI Focus over de veiligheidssituatie in El Salvador zelf stelt dat er niet kan worden uitgesloten dat er in El Salvador sprake is van een intern gewapend conflict, dat de speciale rapporteur voor de mensenrechten van binnenlandse ontheemden in april 2018 verklaarde dat het geweld in El Salvador een niveau heeft bereikt dat gelijk is aan of hoger is dan het geweldniveau in landen in een conflictsituatie en dat El Salvador op de lijst van gevaarlijkste staten ter wereld staat en citeert daartoe uit de COI Focus “*El Salvador: Situation sécuritaire*” van 15 juli 2019, p. 6, het rapport “*Inside El Salvador's battle with violence, poverty, and U.S. policy*” van National Geographic van maart 2019, het rapport “*El Salvador's Politics of Perpetual Violence*” van International Crisis Group, p. 1 en 8, het rapport “*El Salvador - Events of 2018*” van Human Rights Watch en het “*El Salvador - 2019 Crime and Safety Report*” van Overseas Security Advisory Council (OSAC) van 25 april 2019. Uit landeninformatie waaraan hij refereert blijkt volgens verzoeker dat El Salvador gekenmerkt wordt door geweld met een extreem hoog niveau van intensiteit, zoals door de Raad werd erkend in recente arresten van 6 november 2020, alsook door een heel hoog niveau van verdwijningen, diefstallen, afpersingen, verkrachtingen en bedreigingen, vaak te wijten aan de *maras*, met als gevolg dat meer en meer mensen het land ontvluchten. Hij citeert meerdere passages uit voormelde COI Focus van 15 juli 2019 en meent dat het CGVS “een subjectieve lezing doet van de Coi Focus in het administratief dossier, en van alle andere beschikbare bronnen over de onveiligheid situatie in El Salvador”. Uit de beschikbare informatie blijkt volgens hem dat het geweld in El Salvador van die aard is dat iedereen er op elk moment kan worden aan blootgesteld. Hij besluit dat al deze elementen bevestigen dat El Salvador een situatie van geweld van grote intensiteit kent, die als willekeurig kan gekwalificeerd worden zonder dat de overheden in staat zijn om een effectieve bescherming te bieden aan hun staatsburgers. Het feit dat hij een risicoprofiel heeft, als *returnee* zonder middelen om afpersing te vermijden en als ex-partner van een vrouw die met een lid van de bende MS-13 getrouwd is, verhoogt volgens hem het risico om slachtoffer te worden van dit willekeurig geweld.

2.2. De stukken

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”. Onder “middel” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die

rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij dit artikel, dat het toepassingsgebied van deze wet omschrijft, geschonden acht.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) uit zijn verklaringen blijkt dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of dat hij er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet nu (i) zijn verklaring dat hij in El Salvador gerekruteerd werd door leden van de bende MS die wilden dat hij gunsten voor hen uitvoerde, terwijl hij niets voor hen wilde doen ook door zijn ouders werd aangehaald en het CGVS hierover in hun beslissingen heeft geoordeeld dat hun verklaringen dermate vaag en incoherent zijn dat er geen geloof meer aan kan worden gehecht, (ii) zijn eigen verklaringen evenmin kunnen overtuigen aangezien hij niet in staat bleek op een doorleefde manier te vertellen over de problemen die hij met de bende MS zou gekend hebben, (iii) uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de bende MS-13 zelden mensen dient te rekruteren, (iv) zijn verklaring dat hij in El Salvador regelmatig op straat werd geslagen door de politie ook door zijn ouders werd aangehaald en het CGVS hierover in hun beslissingen heeft geoordeeld dat hun verklaringen niet overeenstemmen, (v) de door hem aangehaalde incidenten met de politie niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd, (vi) zijn verklaringen over zijn relatie met J. geheel niet kunnen overtuigen, (vii) het merkwaardig is dat hij niet wist dat J. gehuwd was met iemand die in de gevangenis zat, (viii) zijn verklaringen over wat er precies gebeurde na de vrijlating van C. uitermate vaag en verwarrend zijn, (ix) het opmerkelijk is dat hij stelde dat hij vlak na zijn aankomst in België aan zijn ouders heeft verteld over zijn problemen door zijn relatie, doch dat hij zich niet meer herinnert wanneer hij dat verteld heeft en dat zijn ouders in hun verzoeken om internationale bescherming hiervan nooit melding hebben gemaakt, (x) aangezien er geen enkel geloof kan gehecht worden aan zijn verklaringen over de problemen die hij met de MS in El Salvador zou hebben gekend, het ook niet aannemelijk is dat zijn grootmoeder en tante om die redenen zijn moeten verhuizen binnen El Salvador en hij bovendien uitdrukkelijk verklaarde dat zij niets concreet hebben meegemaakt en dat de bendeleden niet met iemand anders van zijn familie zouden hebben gesproken, (xi) hij samen met zijn moeder nog een jaar in Panama heeft verbleven zonder er een verzoek om bescherming te hebben ingediend, (xii) het loutere feit dat hij een familielid is van een begunstigde van internationale bescherming geen gevolg heeft voor zijn verzoek om internationale bescherming en hem niet automatisch recht geeft op een internationale beschermingsstatus en (xiii) de door hem neergelegde documenten deze vaststellingen niet kunnen wijzigen, omdat (B) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat hij louter en alleen op basis van zijn verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingenrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en hij overigens in dit verband zelf geen vrees heeft aangehaald en omdat (C) er geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, El Salvador, samen met zijn ouders te hebben verlaten omdat leden van de bende MS-13 hem wilden rekruteren en omdat hij regelmatig werd tegengehouden en gecontroleerd door de politie en daarbij soms geslagen werd. Deze problemen werden ook door zijn ouders aangevoerd in het kader van de verzoeken om internationale bescherming die zij op 27 mei 2019, toen hij nog minderjarig was, tevens in zijn naam indienden. Daarnaast haalt verzoeker aan dat hij een relatie had met J., een meisje uit zijn wijk van wie hij toen niet wist dat zij reeds getrouwd was met C., een bendelid dat in de gevangenis zat. Toen C. vrij kwam uit de gevangenis zou J. verzoeker verteld hebben dat zij met C. getrouwd was en dat C. erachter was gekomen dat zij een relatie hadden en hem daarom wou vermoorden. Verzoeker verklaart dat de bende hem dan niet meer wilde rekruteren, maar hem wel iets zou aandoen. Verzoeker zou zijn problemen omwille van zijn relatie met J. pas na aankomst in België aan zijn ouders hebben verteld. Na zijn aankomst in België zouden verzoekers grootmoeder en tante omwille van verzoekers problemen verhuisd zijn binnen El Salvador.

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legde verzoeker in de loop van de administratieve procedure zijn paspoort voor en legde hij fotokopieën neer van een onderwijsattest, van een gelegaliseerde verklaring van zijn tante, van een gelegaliseerde verklaring van een leerkracht en van een gelegaliseerde verklaring van zijn grootmoeder (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 5, map met 'documenten').

Het paspoort en het schoolattest bieden zicht op de nationaliteit, identiteit, reisweg en scholing van verzoeker. Dit zijn elementen die hier niet ter discussie staan, doch die geen verband houden met de door verzoeker aangehaalde problemen en vrees.

Wat betreft de gelegaliseerde verklaringen van verzoekers tante, grootmoeder en ex-leerkracht, stelt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris-generaal vast dat deze op vraag van verzoeker werden opgemaakt door familieleden en een ex-leerkracht, waardoor zij een sterk gesolliciteerd karakter vertonen en er geen objectieve bewijswaarde aan kan worden toegekend. Bovendien betreft het hier slechts kleurenkopieën en kan aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën maar een beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voorts bevat de bestreden beslissing over deze stukken de volgende pertinente overwegingen die de geloofwaardigheid van de door verzoeker voorgehouden problemen in El Salvador ondermijnen:

"Dienaangaande is het opmerkelijk dat u pas toen u gevraagd werd naar uw documenten, verklaarde dat u bendeleden ook op school naar u kwamen vragen (CGVS (...), p. 22). Uit de vertalingen van de verklaring van uw leerkracht en het schoolattest blijkt echter dat hierin geen enkel melding wordt gemaakt omtrent bendeleden die op school naar u zouden zijn komen vragen (zie documenten in de groene map). Nergens in deze verklaringen wordt bovendien melding gemaakt van de problemen die u met het bendelid C. (...) zou gehad hebben."

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden besloten dat de door verzoeker voorgelegde documenten volstaan om een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Bijgevolg moet verder worden nagegaan of verzoekers verklaringen voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek

en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met zijn land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

Te dezen is de Raad na lezing van het administratief dossier in navolging van de adjunct-commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker de door hem voorgehouden problemen niet aannemelijk maakt.

Zo wordt er wat betreft zijn verklaring dat hij El Salvador verlaten heeft omdat leden van de bende MS-13 hem wilden rekruteren en omdat hij regelmatig werd tegengehouden en gecontroleerd door de politie en daarbij soms geslagen werd in de bestreden beslissing vooreerst op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Ten eerste verklaarde u dat u in El Salvador gerekruteerd werd door bendeleden van de bende MS die wilden dat u gunsten voor hen uitvoerde, terwijl u niets voor hen wilde doen (CGVS (...), p. 10). Dienaangaande dient te worde opgemerkt dat dit motief ook door u ouders werd aangehaald, en het CGVS hierover in hun beslissingen (toegevoegd aan het administratieve dossier) als volgt heeft geoordeeld: “U geeft aan El Salvador te hebben verlaten omdat uw oudste zoon, O. (...), problemen kende met leden van de bende MS die hem wilden rekruteren (CGVS, (...), p. 9; CGVS, (...)B, p. 8). De verklaringen van u en uw echtgenote in dit verband zijn echter dermate vaag en incoherent dat er geen geloof meer aan kan worden gehecht. Zo legden u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af over hoe uw zoon met deze bendeleden omging. U verklaarde dat uw zoon nooit iets voor de bendeleden van MS heeft gedaan aangezien hij er bang van was. U stelde zelfs dat de bendeleden uw zoon niet rechtstreeks aanspraken aan de schoolomgeving (CGVS, (...), p. 14, 16). Uw vrouw verklaarde daarentegen dat uw zoon weldegelijke kleine opdrachten, zoals iets voor een bendelid gaan kopen, uitvoerde voor de bendeleden (CGVS, (...)B, p. 11). Dat u uitdrukkelijk verklaarde dat uw zoon, voor het incident aan uw patio, nog nooit met bendeleden had gesproken, terwijl uw vrouw stelde dat uw zoon zelfs kleine opdrachten voor hen uitvoerde, roept ernstige vragen op over de waarachtigheid van jullie verklaring (CGVS, (...)B, p. 11; CGVS, (...), p. 15). Ook over het incident op de patio aan jullie huis, legden u en uw vrouw tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaarde u dat er slechts een persoon met de fiets aankwam, terwijl u vrouw stelde dat het om twee personen ging (CGVS, (...), p. 14, CGVS, (...)B, p. 11). Daarnaast verklaarde u eerst dat u uw kinderen van school hield vanaf het incident met de gsm op de patio, begin mei 2018 (CGVS, (...), p. 15). Even later verklaarde u dan weer dat uw kinderen reeds drie of vier maanden voor hun vertrek, sinds de bendeleden frequent naar de school kwamen en er met de kinderen praatten, niet meer naar school gingen (CGVS, (...), p. 15). Uw vrouw verklaarde dienaangaande dan weer dat jullie kinderen tot aan de dag van hun vertrek uit El Salvador naar school zijn blijven gaan (CGVS, (...)B, p. 12). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over hoe uw zoon precies in contact kwam met de bendeleden van MS, de reden voor jullie vertrek, ondermijnen de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde verklaringen en vrees in El Salvador.” Deze vaststellingen, die werden bevestigd door de RvV in arrest nr. 244 920 van 26 november 2020, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen dienaangaande.

(...)

Ten tweede verklaarde u dat u in El Salvador regelmatig op straat werd geslagen door de politie (CGVS (...), p. 10). Dienaangaande dient te worde opgemerkt dat dit motief ook door u ouders werd aangehaald, en het CGVS hierover in hun beslissingen (toegevoegd aan het administratieve dossier) als volgt heeft geoordeeld: “U en uw vrouw verklaarden tevens dat jullie zoon O. (...) hardhandig werd aangepakt door de politie (CGVS, (...), p. 17; CGVS, (...)B, p. 12, 13). Ook dienaangaande dient te worden opgemerkt dat, jullie verklaringen niet overeenstemmen. Zo verklaarde uw vrouw dat O. (...) een keer werd tegen gehouden door de politie omdat hij met de fiets aan het rijden was en dat ze hem sloegen zonder reden (CGVS, (...)B, p. 13). Uw vrouw stelde dat dit slechts een enkele keer is voorgekomen (CGVS, (...)B, p. 13). U daarentegen verklaarde dat O. (...) ongeveer een tiental keer werd tegengehouden door de politie waarbij hij enkele slagen met een stok op zijn rug kreeg (CGVS, (...), p. 17). Dergelijke tegenstrijdige verklaringen over de problemen die uw zoon zou gekend hebben met de politie ondermijnen verder de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen.” Deze vaststellingen, die werden bevestigd door de RvV in arrest nr. 244 920 van 26 november 2020, ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen dienaangaande.”

Verzoeker merkt op dat het ondanks het feit dat de Raad al over voormalige vrezers die zijn ouders in een eerdere asielverzoek ingeroepen hebben geoordeeld heeft, nog steeds gepast is om over deze vrezers te oordelen gelet op de elementen die hij aangebracht heeft ter staving zijn verzoek om internationaal bescherming, doch gaat eraan voorbij dat de adjunct-commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing niet beperkt heeft tot een loutere verwijzing naar de motieven die in de beslissingen die ten aanzien van zijn ouders werden genomen worden vermeld. Zo wordt wat betreft de

door verzoeker voorgehouden rekrutering door leden van de bende MS-13 nog op goede gronden als volgt gesteld:

“Bovendien wordt opgemerkt dat uw eigen verklaringen evenmin kunnen overtuigen aangezien u niet in staat bleek op een doorleefde manier te vertellen over de problemen die u met de bende MS zou gekend hebben. Zo verwijst u in uw vrij relaas slechts in zeer vage bewoordingen naar de problemen die u kende met de bende die u wilde rekruteren. U komt niet verder dan: “De bendes zagen me als een volwassen, ze wilden dat ik lid van hen ging uitmaken. Zij vroegen me naar gunsten, dat ik dingen zou gaan doen voor hen. Ik wilde niets voor hen doen. Zij vroegen naar mijn telnr zodat ik zou waarschuwen als politie komt. De bendes wilden dat ik zou deel uitmaken van hen” (CGVS (...), p. 10) U wordt vervolgens gevraagd wat er precies gebeurde, waarop u enkel herhaalt dat ze vroegen naar uw telefoonnummer zodat u hen kon verwittigen als de politie langs kwam, maar omdat u dat niet wilde doen, wilden ze u verplicht lid maken van de bende (ibid.). U verklaart vervolgens dat het telkens één persoon was die u dat zeer veel keren kwam vragen (CGVS (...), p. 10-11), om deze verklaring even later te wijzigen en te zeggen dat het verschillende personen waren die u aanspraken (CGVS (...), p. 16). U wordt opnieuw gevraagd concreet te vertellen wat er die verschillende keren gebeurd is, u komt opnieuw niet verder dan: “Ze vroegen mijn tel nr, ze wilden dat ik dingen zou gaan doen voor hen” (CGVS (...), p. 11). U wordt vervolgens gevraagd concreet uit te leggen wat voor dingen u voor hen moest doen, waarna u simpelweg herhaalt dat u dingen voor hen moest doen (CGVS (...), p. 15). U wordt nog op verschillende manieren aangespoord te vertellen wat er dan precies gebeurde, wat er gezegd werd tegen u en welke dingen u dan voor hen moest doen, u komt niet verder dan steeds hetzelfde te herhalen en u stelt uiteindelijk dat ze niet gezegd hebben wat voor dingen u voor hen zou moeten doen (CGVS (...), p. 14-16). Dat u, ondanks herhaaldelijke aansporingen om concreet te vertellen, louter hetzelfde blijft herhalen, maakt uw verklaringen zeer weinig doorleefd. U kent tevens de naam, noch de bijnaam van de bendeleden die u meerdere keren zou hebben proberen rekruteren (CGVS (...), p. 15-16). Het valt op dat een meer dan slechts oppervlakkige en weinig gedetailleerde beschrijving van de gebeurtenissen u zeer moeizaam valt, ondanks dat u wel degelijk werd aangemoedigd dit te doen. U slaagt er niet in om het gebeuren op een doorleefde manier vanuit uw eigen perspectief te schetsen.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, blijkt tevens dat de bende MS13 zelden mensen dient te rekruteren. De drijfveren voor aansluiting bij de bende zijn hoofdzakelijk de sterke merknaam van de bende, gelijkgestemde individuen te willen vervoegen en het gevoel van bij een gemeenschap te horen. De reputatie van de bende lijkt in veel gevallen uiterst aantrekkelijk te zijn voor een toevloed aan nieuwe leden, waardoor de bende zelden zelf op zoek moet naar nieuwe leden. Deze vaststellingen ondergraven verder de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag, zeker aangezien u verklaarde niemand te kennen bij en bende en geen vrienden of familie te hebben die hier deel van uitmaken (CGVS (...), p. 16).”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Wat betreft de door verzoeker voorgehouden problemen met de politie wordt in de bestreden beslissing bijkomend nog terecht als volgt gemotiveerd:

“Zelfs indien er geloof zou kunnen gehecht worden aan uw verklaringen aangaande zulke aanvaringen met politie in het verleden, is dit onvoldoende om te besluiten dat u actueel een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade lopen. Uit uw verklaringen blijkt namelijk dat de politie, telkens verschillende agenten, alle jongeren die zo groot waren als u, regelmatig controleerden om te zien of jullie geen bendelid waren (CGVS (...), p. 12-13). Er dient als te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u daarbij persoonlijk werd geïdoleerd. U verklaarde eveneens dat u nooit verwondingen hebt overgehouden aan deze controles (CGVS (...), p. 13). De Commissaris-generaal kan dan ook niet anders dan vaststellen dat de door u aangehaalde incidenten met de politie, hoe betreurenswaardig ook, niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging of ernstige schade te worden beschouwd.”

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

De Raad stelt voorts in navolging van de adjunct-commissaris-generaal vast dat verzoeker ook de problemen die hij zou hebben gekend omwille van zijn relatie met J. niet aannemelijk heeft gemaakt.

Wat dit betreft, wordt er in de bestreden beslissing vooreerst op goede gronden op gewezen dat de verklaringen die verzoeker aflegde over deze relatie niet kunnen overtuigen, wat als volgt *in concreto* wordt toegelicht:

“Zo slaagt u er niet in iets over J. (...) haar leven te vertellen. Gevraagd wat J. (...) deed, zegt u het niet te weten (CGVS (...), p. 18). U wordt gevraagd wat J. (...) u vertelde over wat ze deed, waarop u simpelweg antwoordde dat u het haar nooit vroeg. U wordt erop gewezen dat jullie toch over jullie dagelijkse leven met elkaar moeten gesproken hebben, waarna u vaagweg stelt dat u haar nooit iets zag doen behalve als ze in de wijk of bij uw thuis was. U wordt nogmaals concreet gevraagd of J. (...) naar school ging of iets van werk deed, een vraag waarop u opnieuw het antwoord schuldig moet blijven (ibid.). U weet evenmin te vertellen wat J. (...) haar volledige naam is (ibid.). Dergelijke summier en weinig doorleefde verklaringen over uw relatie met J. (...), wat volgens u het echte motief voor uw vlucht uit El Salvador betrof, doen ernstige vragen reizen bij uw verklaringen dienaangaande (CGVS (...), p. 21).”

Waar verzoeker laat gelden dat hij op het moment van de relatie minderjarig was en geen gevoelens had voor J., dat het voor hem alleen een vleselijke relatie betrof en dat hij J. daarom geen vragen stelde over haar persoonlijke leven, beperkt hij zich tot een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Op geen enkel ogenblik tijdens zijn persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft verzoeker geduid dat zijn relatie met J. louter vleselijk was en dat hij geen liefde voor haar voelde. Wel verklaarde hij dat ze in de buurt van zijn huis woonde – vijf huizen verder dan het zijne –, dat hij op haar viel toen ze groter werd, dat ze dan samen begonnen uit te gaan en ze naar zijn huis is beginnen komen om te spelen en dat ze nadien een relatie hadden (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17). Gevraagd naar wat hij met J. speelde, antwoordde verzoeker eerst dat ze klein waren en dus van alles speelden, waarna hij gevraagd naar wat voorbeelden “voetbal” en “ook lopen in huis” antwoordde (*ibid.*, p. 17-18). Ook de Raad stelt vast dat de verklaringen die verzoeker aflegde over zijn relatie met J. dermate summier en weinig doorleefd zijn dat aan deze relatie geen geloof kan worden gehecht en dat de loutere beweringen van verzoeker *post factum* in zijn verzoekschrift dit niet kunnen verklaren of vergoelijken.

Niet enkel over zijn relatie met J., maar ook op andere vlakken zijn de verklaringen van verzoeker zeer summier en vaag, zoals blijkt uit de volgende motieven van de bestreden beslissing:

“Tevens is het op zijn minst merkwaardig te noemen dat u niet wist dat J. (...), daar zij slechts enkel huizen verder in u wijk woonde en u vaak met haar speelde, gehuwd was met iemand die in de gevangenis zat. U weet niet waarom ze u dit niet verteld heeft (CGVS (...), p. 18-19, 21). U wist niet hoe C. (...) er achter zou zijn gekomen dat u met J. (...) een relatie zou hebben gehad (CGVS (...), p. 19). U herinnert zich evenmin hoe lang u nog in El Salvador bent verbleven nadat J. (...) dit aan u verteld had (CGVS (...), p. 19). Uw verklaringen over wat er precies gebeurde na C. (...) zijn vrijlating, zijn eveneens uitermate vaag en verwarrend gebleken, waardoor hier evenmin enig geloof aan kan worden gehecht. U verklaarde dat de bende u wilde vermoorden nadat C. (...) hier achter was gekomen. Gevraagd hoe u te weten kwam dat ze u wilden vermoorden, stelde u zij het zeiden toen ze passeerden (CGVS (...), p. 20). U werd erop gewezen dat dit geen duidelijke verklaring is, waarna de vraag u nogmaals concreet gesteld wordt. U verwees naar de intimidatiepogingen waarbij de bendeleden u bang wilden maken, voegt toe dat ze niet zeiden dat ze u gingen vermoorden maar u iets zouden aandoen en dat u afstand hield omdat u bang was (ibid.), hetgeen evenmin enige concrete aanwijzing bevat omtrent hoe u precies bedreigd werd met de dood. U werd vervolgens drie keer gevraagd of u na de vrijlating van C. (...) nog een gesprek of ontmoeting hebt gehad met een bendelid in de buurt van uw huis, waarbij u twee keer niet antwoordde en u na de derde keer stelde van wel omdat ze aan uw huis passeerden. U werd vervolgens gevraagd wat ze dan zeiden, u stelde vaagweg dat het was zoals ze altijd al deden. Concreet gevraagd hoeveel keer bendeleden na C. (...) zijn vrijlating dan nog tegen u zijn komen praten, antwoordde u dat u niet meer buitenkwam. De vraag werd u nogmaals gesteld waarop u opnieuw geen duidelijk antwoord wist te geven (CGVS (...), p. 20). U werd dan ook uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat u zeer vage antwoorden geeft, maar u slaagt er niet in enige verduidelijking te scheppen (ibid.). Er dient ook te worden vastgesteld dat uw verklaringen uitermate vaag, summier en op sommige vlakken tegenstrijdig zijn, zodat er geen enkel geloof aan kan worden gehecht.”

Door aan te voeren dat hij niets wist over de echtgenoot van J. omdat deze man geen resident van de buurt was en omdat J. hem nooit had gezegd dat ze met een lid van de bende MS-13 getrouwd was, verklaart verzoeker niet hoe het komt dat hij niet wist dat een meisje dat vijf huizen verder dan zijn huis woonde en met wie hij ongeveer een jaar een relatie had getrouwd was met een bendelid. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkele verklaring aanreikt voor de pertinente vaststellingen dat hij zich evenmin herinnert hoe lang hij nog in El Salvador verbleven had nadat J. hem verteld had dat haar echtgenoot er achter was gekomen dat zij een relatie hadden, noch voor zijn uitermate vage en verwarrende verklaringen over wat er precies gebeurde na de vrijlating van het bendelid met wie J.

getrouwd was. Deze vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Daarbij komt nog het volgende:

“Voorts is het opmerkelijk dat u stelde dat u dit vlak na uw aankomst in België aan uw ouders heeft verteld, doch herinnert u zich niet meer wanneer u dat verteld heeft (CGVS (...), p. 21). Dienaangaande dient te worden vastgesteld dat uw ouders noch in hun eerste verzoek, noch in hun eerste volgend verzoek, dat zij nota bene op dezelfde dag als uw eerste verzoek hebben ingediend, hieromtrent enige melding hebben gemaakt (zie beslissing in administratief dossier).”

Verzoeker legt uit dat hij tijdens de procedure inzake de verzoeken om internationale bescherming die zijn ouders indienden nog jong was en dat zijn ouders hem wilden beschermen en hem niet direct wilden betrekken in hun problemen. Hij gaat er evenwel aan voorbij dat de verzoeken om internationale bescherming die zijn ouders indienden (onder meer) gebaseerd waren op zijn problemen met leden van de bende MS-13 die hem wilden rekruteren en op de problemen die hij ondervond met de politie. Zijn ouders zagen er dus kennelijk geen graten in om hem in hun verzoeken om internationale bescherming rechtstreeks te betrekken *“in hun problemen”*. De Raad ziet overigens niet in op welke wijze de ouders van verzoeker verzoeker zouden hebben beschermd door belangrijke informatie over zijn vrees voor vervolging voor de asielinstanties achter te houden, in weerwil van artikel 48/6, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat de verzoeker om internationale bescherming alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk dient aan te brengen. Verzoeker licht ook niet toe welke risico's hij zou lopen door hier wel over te praten bij de Belgische asielinstanties. Zijn summiere betoog vormt dan ook geen bevredigende verklaring voor de vaststelling dat de problematiek naar aanleiding van zijn relatie met een meisje dat met een bendelid gehuwd was niet door zijn ouders werd ingeroepen bij het indienen van hun verzoeken om internationale bescherming.

Gelet op het voorgaande, overweegt de adjunct-commissaris-generaal in de bestreden beslissing nog terecht als volgt:

“Aangezien er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de problemen die u met de MS in El Salvador zou hebben gekend, is het ook niet aannemelijk dat uw grootmoeder en tante om die redenen zijn moeten verhuizen binnen El Salvador (CGVS (...), p. 2-3, 21-22).”

Zij voegt hier nog op goede gronden het volgende aan toe:

“U verklaarde bovendien uitdrukkelijk dat zij niets concreet hebben meegemaakt en de bendeleden niet met iemand anders van uw familie zouden hebben gesproken (CGVS (...), p. 22). U bevestigde uitdrukkelijk dat bendeleden u nooit zijn komen zoeken, nooit naar u zijn komen vragen bij uw familieleden (ibid.). Gevraagd om welke reden uw grootmoeder en tante dan zijn moeten verhuizen, stelde u simpelweg dat als ze met u in contact zouden willen komen, ze (de bendeleden) uw familie iets zouden aandoen, hetgeen niet aanvaard kan worden als verklaring voor uw weinig aannemelijke verklaringen (CGVS (...), p. 22).”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig onverlet worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing nog als volgt overwogen:

“Ten vierde wordt nog opmerkt dat u samen met uw moeder nog een jaar in Panama hebt verbleven zonder er een verzoek om bescherming te hebben ingediend (CGVS(...), p. 9; CGVS(...), B, p. 7). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt dat het wel degelijk mogelijk is voor El Salvadoranen om asiel aan te vragen in Panama. Deze vaststelling vormt aldus een contra-indicatie voor de ernst van de door u voorgehouden nood aan internationale bescherming. Dergelijk gedrag kan immers bezwaarlijk getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker laat gelden dat het een beslissing van zijn ouders was om in Panama geen verzoek om internationale bescherming in te dienen en dat hij *“volgde wat zij besloten hebben”*. Dat zijn moeder het niet nodig achtte om in Panama om internationale bescherming te vragen straalt echter ook af op de geloofwaardigheid en de ernst van de door verzoeker aangehaalde feiten en vrees. Dat *“het vergunningsverblijf van zijn moeder aan het verlopen (was)”* en ze *“geen meer geld (hadden) om het te vernieuwen”* doet hieraan geen afbreuk. Ten slotte dient er nog op te worden gewezen dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris-generaal

heeft doen besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar kan terugkeren uit een gegronde vrees voor vervolging.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat verzoeker ook de volgende in de bestreden beslissing opgenomen motieven volledig ongemoeid laat:

“Ten vijfde verklaarde u nog dat jullie naar België zijn gekomen omdat uw vader hier familie heeft wonen (CGVS (...), p. 9). Het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd ‘Kwalificatie (herschikking)’ de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoeker volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

In zoverre verzoeker, onder verwijzing naar de landeninformatie die hij bij zijn verzoekschrift voegt, argumenteert dat hij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico loopt om door bendes te worden geïdentificeerd, daar hij voor zijn vertrek al door de bendes werd benaderd, en dat hij snel geïdentificeerd zal worden als terugkerende migrant, wat hem bijzonder kwetsbaar zou maken voor afpersing zonder dat hij evenwel beschikt over de middelen om de *renta* te betalen, verwijst de Raad vooreerst naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat hij zijn beweerde problemen met de bende MS-13, met de politie en met de echtgenoot van het meisje met wie hij een relatie zou hebben gehad niet *in concreto* aannemelijk maakt. Verder wijst de Raad er op dat op basis van de voorliggende landeninformatie niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt, dan wel een reëel risico loopt om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed, waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. Het volstaat niet om te verwijzen naar een algemeen profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoeker slaagt hier niet in, zoals hoger is komen vast te staan.

Voor het overige beperkt verzoeker zich in zijn verzoekschrift tot een verwijzing naar algemene informatie over de situatie van teruggekeerde Salvadoranen zonder *in concreto* aan te duiden of toe te lichten waarom hij persoonlijk zou worden blootgesteld aan de daarin beschreven risico's. Het rapport van Human Rights Watch waarnaar hij verwijst gaat overigens in het bijzonder over personen die terugkeerden uit de Verenigde Staten en die in vele gevallen over een specifiek profiel beschikken, onder meer door een verleden als bendelid. Verzoeker toont niet aan dat hij behoort tot groepen terugkeerders met een specifiek profiel. Het verblijf van verzoeker in België voor de duur van zijn asielpprocedure resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. Overigens heeft verzoeker in de loop van de administratieve procedure op geen enkel ogenblik gewag gemaakt van het bestaan van een dergelijke

vrees of een dergelijk risico. De Raad betwist verder niet dat verzoeker bij terugkeer te maken kan krijgen met beroving, afpersing of bedreigingen, maar wijst erop dat dit een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving, afpersing of bedreigingen verschilt niet van het risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met beroving, afpersing of bedreigingen bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving, afpersing of bedreiging in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2, van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt. Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeker in acht genomen, besluit de Raad dat verzoeker nalaat concreet aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

Bij gebrek aan concrete aanwijzingen dat verzoeker in zijn land van herkomst door bendeleden persoonlijk wordt geïdoleerd of in de toekomst zal worden geïdoleerd, is de vraag naar de aard van de motieven van zijn vermeende belagers en de eventuele band met de criteria van het Verdrag van Genève *in casu* irrelevant. De verwijzing naar algemene informatie waaruit blijkt dat de daden van vervolging uitgaande van bendes in El Salvador niet alleen crimineel en economisch, maar tevens politiek gemotiveerd zijn, is bijgevolg niet dienstig.

Verzoeker verwijst nog naar de context waarin de voorgehouden bedreigingen zich zouden hebben voorgedaan, met name de ernstige veiligheidssituatie in zijn land van herkomst (de activiteiten van verschillende criminele bendes), en naar zijn profiel als ex-partner van een vrouw die met een lid van de bende MS-13 getrouwd is. Hoewel de subjectieve vrees van verzoeker dient te worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in zijn land van herkomst, doet dit geen afbreuk aan het feit dat verzoeker zijn persoonlijke vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk moet maken. Verzoeker blijft hier, gelet op wat voorafgaat, evenwel in gebreke. Hij toont met de loutere verwijzing naar de situatie in zijn land van herkomst dan ook niet aan dat hij voldoet aan de voorwaarden om het voordeel van de twijfel te genieten overeenkomstig artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker nog betoogt dat hij van zijn overheid geen bescherming kan verkrijgen, wijst de Raad erop dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen met de bende MS-13, de politie of de echtgenoot van het meisje met wie hij verklaart een relatie te hebben gehad, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat verzoeker zijn vluchtmotieven niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geïdoleerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.4.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtelijke executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoeker brengt geen afdoende concrete, objectieve informatie bij die voorgaande appreciatie kan ombuigen. De informatie die hij aanhaalt in zijn verzoekschrift is immers verouderd, is dezelfde of ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund. De door verzoeker geciteerde landenrapporten bevestigen het hoge aantal moorden en het feit dat het bendege geweld in El Salvador wijdverspreid is, maar tonen niet aan dat het geweld willekeurig van aard is. Ook uit de vaststelling dat louter verhuizen van de ene wijk naar de andere, door een rivaliserende bende gecontroleerde wijk dodelijke gevolgen kan hebben, kan niet worden afgeleid dat het geweld in El Salvador willekeurig van aard zou zijn. Uit de landeninformatie blijkt immers dat in dergelijke gevallen de betrokkene individueel wordt geviseerd door de bende omdat hij uit een door een rivaliserende bende gecontroleerd gebied komt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing. Het betoog dat de bestreden beslissing geen analyse inhoudt van de intensiteit en graad van willekeur van het geweld en dat de centrale vraag in de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet zozeer te maken heeft met het bestaan van een situatie van gewapend conflict maar wel met de intensiteit en mate van willekeur van het geweld, is bijgevolg niet dienstig.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de (adjunct-)commissaris-generaal oplegt zijn of haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de adjunct-commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden. Evenmin wordt een manifeste appreciatiefout aangetoond.

2.3.7. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de (adjunct-)commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig december tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN